

man ogsaa tænke sig saadanne Tilfælde, hvor en Mand, der har havt en saa betydelig Formue, at han ikke har drevet en borgerlig Næringsvei, gaar fallit og nu for at ernære sig og Sine bliver nødt til at erhverve sig et Borgerskab eller Næringsbeviis, men det maa han i saa Fald ikke faae i Løbet af et maaskee ikke ganske ringe Antal Aar. Dette forekommer mig imidlertid at være høist ubilligt imod denne Mand, ligesom det ikke er til allermindeste Nytte for hans Creditorer, hvem det tværtimod snarere maa interessere, at han kommer i en saadan Stilling, at han kan erhverve Noget, hvorved de maaskee kunne faae yderligere Udbring paa deres Tilgodehavende, end det, de ellers vilde være istand til at faae i hans Bo, som er under Skiftebehandling. Jeg troer ogsaa, at Forslaget i det Hele hidrører fra en Forveksling af to Ting, som ikke vedkomme hinanden, nemlig Udvølsen af politiske Rettigheder og Næringsrettigheder. I Lovgivningen om Valg af Borgerrepræsentanter i Kjøbstæderne og Valg til Sogneforstanderskaberne paa Landet, og i Grundlovens og Fællessforsatningens Bestemmelser om Valg til Rigsdagen og Rigsraadet finde vi, at den, hvis Bo er under Opbud eller Fallitbehandling, ikke kan udøve politiske Rettigheder, og det kan maaskee være rigtigt, at en Mand, som er i saa daarlige Formuesomstændigheder, ikke bør have dem; men der er ikke tilstrækkelig Grund til at bestemme, at den, der ikke kan nyde disse politiske Rettigheder, heller ikke skal have fuld Ret til at ernære sig lige med Andre. Jeg tillader mig derfor at anbefale dette Forslag til Antagelse. Jeg skal endnu bemærke, at dersom det ikke skulde blive antaget, vil jeg ansee det for at være af stor Bigtighed, at der indrømmes en Bevillingsmyndighed med Hensyn til dette Punkt, og jeg skal derfor, naar vi i sin Tid komme til den Paragraph, der handler om Bevillingsmyndighedens Vedbliven, i alt Fald andrage paa, at der indrømmes Ministeriet Ret til at bevillige Fallenter Afgang til borgerlig Næring og Næringsbeviis.

Blandt de Vædringsforslag, som af Udvalgets Medlemmer ere stillede til § 2, er der et, som gaar ud paa, at den Passus

af Paragraphen, der omhandler Borgervæbning, Politicorps og Brandcorps, skal udgaae: Forslagsstilleren (Tscherning) er ikke tilstede i Dieblirket, og jeg skal derfor udtale, at jeg for mit Vedkommende maa ansee det for et meget rigtigt Forslag, thi disse Ting vedkomme slet ikke Borgerkabet. Folk udskrives til Borgervæbning, Politicorps og Brandcorps uden Hensyn til, om de drive borgerlig Næring eller ikke, og uden Hensyn til om de have naaet den Alder, hvori det er muligt at opnaae Borgerkab. Det er altsaa Ting, som slet ikke vedkomme hinanden, og denne Bestemmelse leder til Ting, som vistnok ikke bør finde Sted. Det er saaledes ikke ualmindeligt, at en Mand, for at faae Borgerkab, maa laane en Uniform for at kunne fremstille sig i den for Dyrigheden, naar han skal tage Borgerkab; men det er Noget, som slet ikke synes at vedkomme Borgerkabet. Disse Bestemmelseres Opfyldelse kan controleres paa ganske andre Maader, end just i det Dieblirk, Nogen vil erhverve Borgerkab. Til disse Bemærkninger skal jeg for Dieblirket indskrænke mig.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til det Forslag, som af det samlede Udvalg er stillet til § 1, at i det 1ste Stykke Sætningen: „der ikke hidtil har været eller efter denne Lov bliver at ansee som fri“ forandres til: „der ikke er fri“ maa jeg antage, at der derved ikke er tilsligt nogen Realitets, men blot en Redactionsforandring, og jeg skal derfor ganske henstille det.

Dernæst følge Majoritetens og Minoritetens Forslag med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes den nærmere stedlige Afgjørelse, af hvad der skal være fri Næring, skal finde Sted; dette var eet af de Punkter, som endogsaa forholdsmæssig udførligt blev drøftet ved Sagens 1ste Behandling. Jeg kan derfor henstille dette Spørgsmaal til det ærede Things Dervedelse, da jeg ikke kan lægge nogen afgjørende Vægt paa, om det ene eller det andet Forslag i saa Henseende følges; kun det maatte jeg ønske udtalt og anerkjendt, at dersom Fleertallets Forslag billiges, saa er Meningen af samme ikke den, at Indenrigsmini-